

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 382 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 20 aprilie 1955

Atotbiruitoarea învățatură leninistă despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănime

Numele lui Vladimir Ilici Lenin, marele întemeietor al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, este rostit cu drăste nemărginită de întreaga omenire muncitoare. În preajma zilei de 22 aprilie, cind se împlinesc 85 de ani de la nașterea lui Lenin, poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace, se pregătește pentru marea aniversare a celui mai iubit și mai înțelept conducător și învățator al oamenilor muncii.

De numele, viața, lupta și învățatura lui Lenin sînt legate mărețele victorii ale celor mai feroși oameni din lume — oamenii sovietici, precum și toate victoriile oamenilor muncii din lumea întreagă în marea bătălie de sfărîmarea lanțurilor asupririi și robiei.

Victoria Marii Revoluții din Octombrie a însemnat biruința învățaturii leniniste despre revoluția proletară. Lenin a arătat că alianța muncitorilor și țărănilor, sub conducerea clasei muncitoare, este o uriașă forță în stare să răstoarne domnia claselor exploatare și să înfăptuiască o lume nouă, să schimbe din temelii viața. După moartea lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, condus de comitetul său central, în frunte cu marele continuator al operei lui Lenin, Iosif Vissarionovici Stalin, a întărit necontenit alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, atrăgînd masele largi de țărani pe făgașul construirii socialismului. Uniunea Sovietică a devenit o mare putere industrială, cu o uriașă industrie grea, punîndu-se astfel pe a tra de temelie transformării socialiste a agriculturii, talmăcindu-se în fapte marile plan leninist de cooperare a țărănimii.

Făurind și dezvoltînd fără întrerupere industria grea, poporul sovietic, condus de partidul comunistilor, a făcut din agricultura sovietică cea mai mecanizată agricultură din lume. În locul milioanele de gospodării măruntă cu producție scăzută, au apărut marile gospodării, cu întinse ogoare. 1.260.000 tractoare brăzdecăză în larg și lat ogoarele Uniunii Sovietice. Cresc an de an veniturile țărănilor colhoznicilor, iar satele au căpătat cu totul altă înfățișare. Numai într-un singur an

veniturile țărănilor colhoznicilor au crescut cu 24 miliarde de ruble.

Învățatura leninistă și experiența glorioasă a poporului sovietic au fost și sînt un far luminos după care se călăuzesc în lupta lor partidele comuniste și muncitorești din lumea întreagă. Încă de la înființarea sa, Partidul Comunist Român s-a călăuzit după ideile leniniste cu privire la făurirea și întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. La baza politicii partidului nostru în privința alianței stă geniala lozincă a lui Lenin: sprijină-te pe sărac, făurește o alianță strinsă cu mijlocășul, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii. În statul nostru democrat-popular, elementele capitale de la sate sînt îngrădite.

După eliberarea țării noastre de sub jugul fascismului, partidul nostru, călăuzindu-se după planul leninist de construire a socialismului, a pus în centrul politicii sale făurirea unei industrii grele proprii, dezvoltate și mai cu seamă a unei industrii construcțoare de mașini. Astăzi, pe drept cuvînt, poporul nostru muncitor se poate mîndri cu succesele dobîndite în această privință. Datorită dezvoltării industriei grele, astăzi numărul Sta-

țiunilor de mașini și tractoare a crescut la 220, cu 15.500 tractoare (în unități de 15 cai putere). La acestea se mai adaugă 7.500 tractoare ale gospodăriilor de stat. În pragul primăverii anului acestuia numărul gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole trecea de 5.000 cu peste 320.000 familii de țărani. În afară de aceasta, în ultimul timp au luat ființă peste 1.500 asociații pentru culturi tehnice. Totodată partidul și guvernul se îngrijesc ca țărănimea individuală să fie ajutată în vederea sporirii producției și îmbunătățirii traiului.

Călăuzit de învățaturile leniniste privind construcția socialismului la sate, partidul și guvernul nostru dau o mare importanță operei de culturalizare a maselor. O dovadă a schimbărilor petrecute în satele noastre în privința culturalizării sînt miile de cămine culturale, bibliotecile, casele de citit nou înființate, ce împinzesc satele noastre pînă în cel mai îndepărtat colțisor de țară.

Despre creșterea nivelului cultural al țărănimii muncitoare ne pot vorbi înșiși țărăni muncitori de la șes, ori de la munte, ne pot vorbi miile de fruntași în agricultură, care au în-

(Continuare în pag. 2-a)

In fața panoului întrecerii

Cînd au primit chemarea la întrecere trimisă de comunele Vădastra și Vișina Veche, sătenii din Vișina Nouă — raionul Corabia — au răspuns cu bucurie: „Primim și mai adăugăm ca obiectiv central, semănatul păioaselor numai cu mașina, iar a porumbului, florii soarelui și cartofului în cuiburi așezate în pătrat. Și mai vrem ca recoltele ce le vom obține la porumb să treacă de 2.500 kg. la hectar”. Odată pornită întrecerea patriotică între comune, altă întrecere s-a născut în Vișina Nouă. Întrecerea patriotică la însemnări între circumscripții în cinstea zilei de 1 Mai. Aici e aici. Căci dacă circumscripțiile sînt fruntașe, și comuna e prima.

A trecut o săptămînă de muncă încordată. S-ar părea că au fost zile obișnuite. Dar nu. Deputații au mers în circumscripțiile lor electorale, au mobilizat oamenii ca să iasă la cîmp cu toate atelajele, au format echipe de ajutor, că de, cine nu are atelaje, și le trebuie să însemnăze. Un ogor neînsemnățat face ca circumscripția să piardă întrecerea, ba poate pierde și comuna. Și graficul întrecerii patriotice între circumscripții, în cinstea zilei de 1 Mai, așezat în fața sfatului popular, are acum, la sfîrșit de săptămînă, mulți vizitatori.

— Cum, nea Florea, circumscripția tovarășului președinte Ion Dumitru

ne-o luă nouă înainte? Și deputatul Neagu Ion mai privi odată panoul. Dă, așa este. Țărăni muncitori din circumscripția Nr. 2 au terminat de însemnățat orzul, ovăzul, muștarul și floarea soarelui. Dar și circumscripțiile 20 și 14 sînt trecute printre primele pe panou.

— Tu ești de vină, măi Milică! Ce făcuși tu săptămîna asta, bre? Dormiși? Ești trecut la codași. N-ai însemnățat ovăzul și muștarul. Pentru tine a pierdut întreaga circumscripție. Și Neagu Ion, deputatul circumscripției Nr. 7, după ce-l mai dojeni pe Milică Oprea se îndreaptă spre gazeta de perete.

— Ce mai noutăți la gazetă, nea Gheorghe? Te pomenești că scrie de circa noastră că-i codașă.

— Nu — răspunde țărănul muncitor Gheorghe Barbu. — Deputatul Ion Dumitru arată cum și-a organizat el munca în circumscripție, de a terminat însemnările. Eu zic să citești și tu articolul său.

Și să nu credeți că nu l-a citit. Ba, Neagu Ion a îndemnat pe toți cetățenii din circumscripția lui să-l citească, iar seara s-au adunat la casa deputatului, discutînd articolul împreună. Aveau în față o altă săptămînă de muncă încordată, în întrecerea patriotică în cinstea zilei de 1 Mai, pentru cîștigarea bătăliei însemnărilor.

Mihail Borza

Datorită întrecerii

Nu de mult, colectivității din gospodăria agricolă colectivă „Drum nou” Scheia, raionul Suceava, și-au luat angajamentul ca pînă la 1 Mai să termine de însemnățat toate culturile de primăvară. De atunci, cu fiecare zi care a trecut ei au căutat să dea viață angajamentului luat. Antrenați în întrecere socialistă, și-au înzecit eforturile reușind să termine zilele acestea însemnățul tuturor suprafețelor planificate pentru culturile din epoca înflăcă (16 hectare ovăz, 15

hectare orzoaică, 16 hectare borceag și 2 hectare floarea soarelui).

Totodată, ei au grăpat și îngrășat semănăturile de toamnă cu azotat de amoniu pe o suprafață de 26 hectare, iar acum se pregătesc pentru a însemnățat plantele din epoca doua.

În această întrecere s-au evidențiat în mod deosebit colectivității C. Solojiuc, D. Boberschi, N. Păcurari și alții.

Ion Airinei
corespondent

Pe tarlaua gospodăriei colective „Drapelul Roșu” din comuna Arcuș, raionul Sf. Gheorghe, grîul a răsărit frumos și înalt. Iată-i acum pe harnicii colectivității Homar Zoltan și Barabaș Pal executînd grăpatul lui.

Atotbiruitoarea învățatură leninistă despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănime

(Urmare din pagina 1-a)

vătat că recoltele mari nu vin de-a gata, ci numai dacă așezi știința alături de coarnele plugului, ne pot vorbi sutele de mii de țărani muncitori care pînă mai ieri nu cunoșteau tainele slovei, iar astăzi datorită alfabetizării știu să scrie și să citească.

Țăranii muncitori răs-pund cu drag sprijinului fratresc al clasei muncitoare, conștienți că întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare face mai puternic statul nostru democrat-popular. Pentru ca patria noastră să fie mai bogată, o țară tot mai înfloritoare

în frontul uriaș și de neîn-vins al păcii, asemeni bra-vilor muncitori și țărani harnici se întrec acum în cinstea zilei de 1 Mai, pen-tru cîștigarea bătăliei însă-mînșării de primăvară.

Sărbătorim a 85-a ani-versare a zilei de naștere a lui Vladimir Ilici Lenin. Alături de frații noștri din glorioasa și puternica Uni-une Sovietică, din uriașa Republică Populară Chi-neză, din celelalte țări su-rori de democrație popu-lară, alături de oamenii muncii de pretutindeni, po-porul român pășeste hotărît înainte, sub steagul parti-dului, pe calea atotbirui-toare a leninismului.

Ce să citim:

Dumitru Mircea: „FOLOA-SELE MUNCII UNITE“

Editura de Stat pentru Literatură Politică

— Noi de acum socotim numai cu tona, kilogramele ne cam încurcă. Zău. Zece tone, o sută de tone, o mie de tone... — Așa grăiește Nagy Incze, președintele gospodăriei colective din Curteni, unde a pătruns bel-șugul. Și cît adevăr cu-prind aceste cuvinte! Ni-l

spun roadele bogate culese de atîtea gospodării colec-tive, casele noi ale colec-tiviștilor harnici, hambarele lor pline de bucate și atîtea, și-alîtea foloase ce le adu-ce munca unită.

Citind această carte, ță-ranii muncitori vor înțele-ge mai bine că e în folo-sul lor să pornească la muncă unită, în gospo-dăria colectivă.

A. Romanovici

„CUM SE POT OBTINE RECOLTE BOGATE PE TERENURILE ȚĂRANILOR MUNCITORI CU GOSPODĂRII INDIVIDUALE“

Editura Agrosilvică de Stat

Broșura de față e un a-jutor de preț pentru orice țaran muncitor care e ho-tărît să smulgă ogorului său recolte mari. Aci se găsesc îndrumări de felul cum să fie folosit cît mai bine pămîntul din cîmp și lotul de pe lîngă casă. Pa-ginile broșurii îl învață pe țaranul muncitor cum tre-buie să-și organizeze pro-ducția, felul de rînduire al culturilor. Țaranului munci-tor cu gospodărie indivi-duală i se arată aici mij-loacele ce-i stau la înde-mînă pentru a-și spori re-coltele, numărul vitelor și productivitatea acestora, cum să-și dezvolte gospo-dăria.

Pentru a obține recolte îmbelșu-gate, țărănimea muncitoare trebuie să acorde, în zilele care urmează, o deosebită grijă pentru îndeplini-rea grabnică a lucrărilor agricole de primăvară întirziate și pentru lucrările de îngrijire a semănăturilor.

Vremea rece și ploile care au că-zut din belșug în primăvara ace-s-tui an, au împiedicat cîteva zile executarea la timp a lucrărilor a-gricole. Datorită faptului că pe locurile joase bălțește apa, iar pe celelalte suprafețe pămîntul este atît de umed că nu se poate lucra, în multe regiuni din țară se îngră-mădesc mai multe munci spre sfir-șitul lui aprilie și începutul lunii mai. Ele trebuie însă să fie făcute cu cea mai mare grabă. În același timp trebuie prins momentul cînd pămîntul este în starea cea mai potrivită pentru fiecare muncă.

Totodată, țărani muncitori tre-buie să facă toate lucrările de în-grijire a semănăturilor de toamnă și de primăvară. Trebuie să se aibă grijă mare pentru scurgerea apei de pe semănături.

Pentru a îndeplini la timp lucră-riile agricole pe locurile joase unde bălțește apa, țărani muncitori tre-buie să ia măsuri pentru scurgerea ei. Aceasta se poate îndeplini prin

Să îngrijim la timp semănăturile

tragerea brazdelor adînci pentru scurgerea apelor și prin săpare de șanțuri.

Insă de foarte multe ori scurge-rea apei de pe ogoare nu se poate îndeplini de unul singur, deoarece apa bălțește pe suprafețe mai mari, acoperind părți de pe cîmpurile mai multor țărani. De aceea, tre-buie să se unească mai mulți și să facă lucrările arătate mai sus la un loc.

În acest an nu se poate aștepta ca pămîntul să se zbracească pe toată suprafața cîmpului, pentru a face lucrările de pregătire și de în-sămînțare. Trebuie făcute lucrările pe acele părți ale cîmpului care se svîntă mai repede și pe urmă pe acele pe care a bălțit apa.

O altă lucrare care trebuie să se execute cu multă grijă este aceea de completare a lipsurilor în semă-nături, iar acolo unde semănăturile au fost înăbușite de apă și au ră-mas goluri mici, să se lucreze cu unelte de mîna și dacă suprafețele sînt mai mari cu unelte trase de a-nimale și apoi să se însămînșeze cu plante de nutreț. De asemenea, a-colo unde terenul a fost acoperit mai multă vreme cu apă și nu s-a putut

După pilda fruntașului

Roșca Aristidie, țaran muncitor din comuna Făl-coi, raionul Caracal, nu se prea pricepe la cuvîntări, dar cînd s-a întors de la re-giune, de la consfătuirea fruntașilor în agricultură, nu l-a lăsat inima să nu fină sătenilor o cuvîntare.

— Comuna noastră, re-publica noastră întreagă, să stea în graiul lumii alături de cuvîntul belșug. Cu a-ceste cuvinte și-a terminat el cuvîntarea. Și mult adevăr e în cuvintele lui nea Aristidie! Gîndurile lui sînt acum gîndurile tuturor ță-ranilor din Fălcoi. Toți l-au văzut pe Aristidie, anul tre-cuț, culegînd de pe 1 hectar 3.600 kg. boabe porumb. „A semănat în pătrat Leano, ba-i făcu și polenizarea su-plimentară, despre care în-vățarăm noi la cămin“ spu-nea cîte o femeie. „Ba-i dă-du patru prașile și toate după ploaie, l-am văzut eu“ își dădea alta cu părerea. Acum oamenii și-au lă-murit tainele lui Aristidie.

— Ce făcu, făcu după sfatul agrotehnice — spu-ne Iordache Ștefan. — În-ăst an semă și eu porumbul în urma marcatorului.

In curtea sfatului popu-

lar, meșterii lemnari Stan Gh. Tudor și Stan Gh. Ște-fan lucrează de zor. Unul după altul, lemnele de sal-cîm sînt cioplite și netezite. 15 marcatoare au și fost terminate, iar în lucru sînt încă 6.

— Care o să fie al meu, nea Tudor? întrebă țăra-nul muncitor Amza Nicu.

— Păi, alege și dumnea-ta — răspunde lemnarul.

Amza Nicu privește mar-catoarele. Le vede parcă lă-sînd în lungul și latul ogo-rului urme adînci. Vede pă-trățele egale, se vede pe el semănînd boabele de po-rumb chiar unde se între-taie liniile. Iși amintește cum anul trecut mai că rî-

dea de grebla construită de Aristidie. Dar de recolta lui n-a ris nimeni. Oamenii i-au cerut sfaturi, au stat de vorbă și cu tehnicianul comunei și iată-i azi hotă-rîși să-i urmeze exemplul.

În timpul acesta intră în curtea sfatului, Aristidie Roșca. El vede pe Amza Nicu și zice:

— Măi Nicule, vrei să iei toate marcatoarele?

— Rîzi de mine, nea A-ristidie. Toate nu, dar cu unul vreau să te întrec ăst an la recoltă. Acum mă pri-cep și eu să fac poleniza-rea suplimentară la po-rumb. Vorba ta: țara no-ăstră să stea alături de cu-vîntul belșug.

Mihail Proboteanu

Crește numărul întovărășitorilor

Întovărășirea agricolă „Drum nou“ din comuna Drănic, regiunea Craiova, număra anul trecut doar 35 familii. Primind sprijinul S.M.T.-ului și muncind pămîntul după sfaturile tehnicienilor, întovărășitorii au ob-ținut recolte bogate, care le-au adus în case belșug și bunăstare. Și iată că în primăvara acestui an, convinși că întovărășirea le asigură o viață îmbelșugată, încă 75 țărani muncitori s-au înscris în întovărășire.

P. Nicolau corespondent

Contractările aduc mari foloase

Vestea sosirii în sat a delegatului de la O.R.A.C.A. s-a răspîndit cu iuteală în toată comuna Prunișor din raionul Gurahonț. Crescătorii de animale și păsări știu ce mari avantaje au de pe urma contractărilor. Ei l-au înconjurat cu dragoste pe delegat și în scurt timp au fost încheiate în Prunișor 300 contracte. Hălmăgean Pavel, priceput crescător de animale a fost primul care a contractat doi boi și 30 păsări. El și ceilalți țărani muncitori vor îngrășa și hrăni bine animalele contractate pentru a le preda statului cu mari sporuri de greutate.

În livezile din Pleșcoi

Țăranii muncitori din comuna Pleșcoi, raionul Buzău, se străduiesc să dea viață celor învățate la cer-cul agrotehnic despre po-miculură. Astfel, în pri-măvara aceasta ei au cu-rățat de mușchi, licheni, frunze uscate și omizi peste 8.000 pomi fructiferi, iar o bună parte i-au și vărui-t. De asemenea, au mai plan-tat încă 2.500 puieti de pruni, meri, peri și caiși. Pînă acum majoritatea po-milor fructiferi au fost să-pați în jurul tulpinelor, iar pe o suprafață de 5 hec-tare livezi s-au făcut arături.

Ivistian Sava corespondent.

nire, pentru că planta se zdreleşte mai ușor ca cea a ovăzului. Orzul de primăvară trebuie să se grăpeze după amiază, cînd este mai cald, căci atunci plantele nu se zdrelesc atît de mult.

La începutul lunii mai, cînd în semănăturile de cereale încep să apară buruienile, trebuie făcut plivitul. Această lucrare se face cu mare iuteală, cu ajutorul oticului, tăind buruienile de la rădăcină. Plivitul cerealelor trebuie făcut de 2-3 ori. După rezultatele obținute de stațiunile experimentale, s-a aflat că în terenurile îmburuienite, prin plivitul făcut la timp, produc-ția sporește de multe ori și cu peste 40 la sută.

Prășitul este una din cele mai importante lucrări de îngrijire. Sînt unele culturi ca macul, sfecla de zahăr, rapița de toamnă, morcovul, etc., care ajung în starea cînd tre-buie prășite, la începutul lunii mai.

Îndeplinind aceste lucrări la timp, țărănimea muncitoare pune încă o piatră la temelie recoltelor îmbelșugate pe care trebuie să le obținem în acest an, pentru bună-starea oamenilor muncii de la ora-șe și sate.

Profesor A. ROMANOVICI
Colaborator științific al
Academiei R.P.R.

Pe drumul leninist al belșugului

Gospodăria noastră a luat ființă în 11 iunie 1950. Ne-am unit atunci pământurile, vitele mari de muncă, 88 familii de țărani muncitori români, sârbi, maghiari. Ce aveam noi cu cinci ani în urmă? În afară de cele 503 hectare teren arabil, cițiva cai și câteva căruțe, numai brațele noastre de muncă, încrederea noastră că pe calea muncii în comun vom dobândi bunăstare.

Avutul obștesc al gospodăriei, strâns în cei cinci ani de la întemeiere, vorbește indelust despre superioritatea căii pe care am ales-o, cale arătată de marele Lenin. N-am să mă opresc prea mult asupra faptului că numărul colectivizatorilor s-a ridicat la 303 familii stăpânind o suprafață de 2.004 hectare. Vreau să mă ocup deosebi de străduințele noastre de a mări pe toate căile avutul obștesc.

Noi ne mândrim astăzi cu ce-am înfăptuit în dezvoltarea avutului obștesc. Sectorul zootehnic al gospodăriei cuprinde acum 187 cai mari și mici; 82 bovine, dintre care 40 vaci mulgătoare; 583 oi, dintre care 430 sint mulgătoare.

O deosebită atenție dă gospodăria creșterii porcilor. În afară de cele 36 scroafe fătătoare, numărul porcilor, între 6 săptămâni și 6 luni, se ridică la 213 capete. Apoi gospodăria are o prisacă cu 60 de stupi și un mare număr de păsări de curte. Creșterea sectorului zootehnic a fost una din grijile noastre de căpetenie. De pildă, încă în acest an noi avem planificat să ridicăm numărul oilor la 709 capete.

Dezvoltarea neîntreruptă a sectorului zootehnic a asigurat venituri mari gos-

podăriei. Anul trecut, din vânzarea laptelui de vacă venitul s-a ridicat la 83.838 lei; pe brinză am luat 8.911 lei; de pe lână 11.510 lei; de pe miere 8.911 lei; iar porcii contractați au adus gospodăriei un venit de aproape 60.000 lei.

Veniturile mari obținute din creșterea animalelor, precum și din cultivarea culturilor de cimp și plantelor tehnice, au dat posibilitate gospodăriei să-și cumpere anul trecut și anul acesta două autocamioane. Pentru buna executare a muncilor agricole, gospodăria și-a cumpărat 12 semănători, 12 secerători-legători, 12 semănători pentru porumb, 5 cositori de fin. De asemenea, ne-am procurat un motor stabil de 25 C.P. pentru nevoile gospodăriei, o rișniță, am construit două silozuri din beton și am amenajat alte două silozuri unde se înmagazinează nutreț din cel mai bun pentru vite.

Fondul de bază al gospodăriei

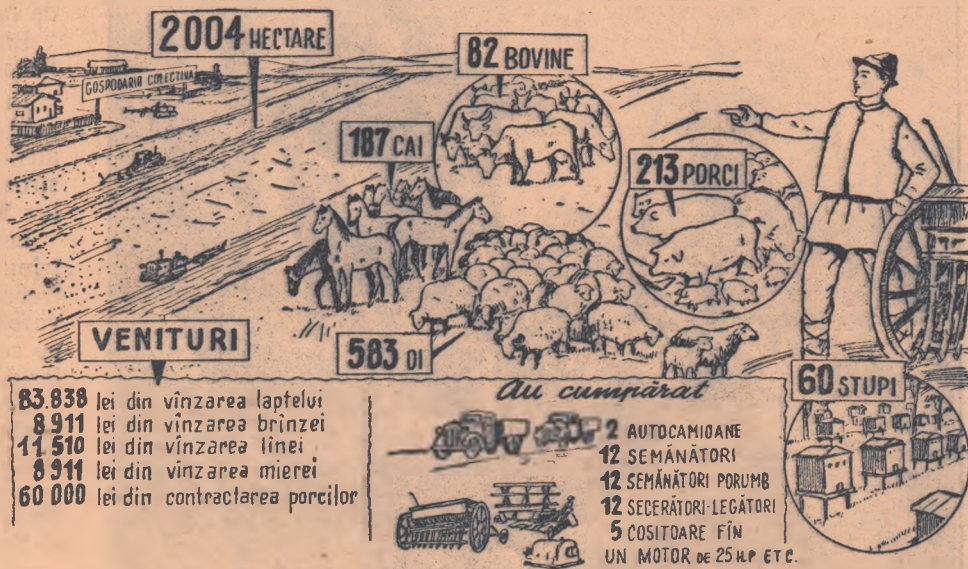
a crescut de la 247.331 lei cât era în 1950, la 1.165.071 lei la sfârșitul lui 1954.

Creșterea avutului obștesc este de fapt și o oglindă a creșterii veniturilor colectivizatorilor. Pentru zilele-muncă făcute în gospodărie, familia colectivizatorului Gușu Radivoi a dus acasă în anul trecut 3.500 kg. grâu, peste un vagon de porumb, 55 kg. zahăr, floarea soarelui, lână, miere de stup și peste 5.000 lei. Colectivizatorul Urban Mihai și-a cumpărat radio și bicicletă. Barnay Iosif și Raicu Milutin și-au cumpărat case, iar alții mobilă în casă.

Noi am pășit în acest ultim an al primului nostru plan cincinal hotărâți să dezvoltăm pe mai departe avutul obștesc al gospodăriei, să scoatem o recoltă mare la grâu, porumb, tutun și sfeclă de zahăr, ca și la celelalte culturi.

Pisarev Milan
președintele gospodăriei agricole
colective din Cenei-Timișoara.

*De la 247.331 lei la 1.165.071 lei
în cinci ani*

„O să culeg 55 mii kg. cartofi la hectar“

— Unde locuiește Toader Rodenciu? — am întrebat eu pe niște pionieri ce mergeau spre școală.

— Acela care a fost la București și s-a întors acasă cu decorații?

— Da, zic eu.

— Aaaa, îl cunoaștem, ne-a vorbit la școală. Știe să semene barabule și păpușoi în pătrat. A dus acasă o mulțime de care pline cu barabule...

*

Când s-a întors de la consfătuirea fruntașilor de pe ogoare, Rodenciu i-a spus nevestei:

— Valeria, știi ce, bre. Anul acesta o să culegem 55 mii kg. cartofi la hectar.

— Fugi măi Toadiri încolo! Dapu... asta-i recoltă nu glumă! Aproape mie de kilograme la prăjină. Dar nu te gîndești, n-o să aibă loc nici să crească.

— Ba loc o să aibă, că doar îi semănăm în pătrat și o să scoatem două recolte în anul ăsta.

Toader a povestit apoi Valeriei cum a stat de vorbă cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu Dej, cum țărănul muncitor Radu Grosari din Bălăceana l-a chemat la întrecere pentru a obține 55 mii kg. cartofi la hectar și cum el a văzut la un Aprozor în București cartofii mari, parcă erau cartofii lui valorificați prin cooperativă.

*

De multe zile plouă în Pătrăuți, din regiunea Suceava. Razele primăvăratice ale soarelui răzbat a-nevoie prin norii plumburii. Toader Rodenciu își privește cartofii de lună puși la iarovizat. Colțșorii

fragezi au prins să apară.

— Apăi măi nevastă, dacă vremea asta nu se îndreaptă, nu i a bine. Colții cresc. Peste o zi cartofii trebuie puși în pământ.

— A spus la radio că se face cald, — chiar acum am ascultat eu. — Și Valeria, tovarășa de viață și de muncă a fruntașului, zîmbi.

Norii mai varsă încă stropi de ploaie, dar Rodenciu încarcă de zor gunoiul în căruță. Incetul cu încetul ogorul este acoperit cu un strat de bălegar bine putrezit. „Două recolte pe an... acum știu cum să fac. Unii nu cred că în Pătrăuți se pot obține două recolte de cartofi de lună pe an, dar eu știu că se poate“.

A doua zi, spuse Valeriei s-au adevărit. E cald, frumos. Plugul lui Rodenciu, tras de cai, răstoarnă o brazdă adîncă de 24 centimetri, acoperind gunoiul.

Aratul ogorului n-a durat mult. Apoi, grapa de fier a fărâmițat și afinat ogorul, iar tăvălugul l-a netezit și presat. Marcatorul tras de cai a lăsat apoi dîre adînci în lung și-n lat, împărțind ogorul în pătrate egale. În urmă, Valeria ia cu atenție cartofii și-i pune în copca făcută tocmai la întretărirea liniilor lăstate de marcator.

— Vezi Valeria, pune cartofii cu colții în sus ca să răsără repede și vezi să nu-i rupi, spune Rodenciu acoperind cu sapa cuiburile.

Sînt mulți țărani muncitori în Pătrăuți care vor însămînța cartofii în cuiburi așezate în pătrat. Iată-i acum pe unii din ei adunați lîngă ogorul fruntașului de la care au învățat și învață multe metode noi de

muncă. E și Manole Corneciuc, un țărăn înalt și spătos. El s-a luat la întrecere cu Rodenciu. „Dar ce, eu nu pot obține ca el 55 mii kg. cartofi la hectar, n-am ogorul tot în sat cu el?“ Așa și-a spus Corneciuc.

Acum însă n-a stat mult lîngă ogor. A plecat acasă, a înhamat caii și a început să-și brăzdeze ogorul.

— Nu se lasă întrecut Manole. Azi seamănă și el cartofii. Cum termin mă duc să-l ajut și pe el la marcat terenul — spune Rodenciu — și luînd un cartof în mînă continuă:

— Vedeți colții, sînt mărișori. Peste două săptămîni răsăr, iar pînă la sfîrșitul lui iunie, în pământ cartofii cresc mari. Atunci îi scot și semăn alții pentru a doua recoltă. Anul trecut, nu prea am reușit-o eu cu a doua recoltă, dar acum știu mai multe. De la toți fruntașii care au vorbit la București am învățat cîte ceva. 55 de mii kg. cartofi la hectar tot scot eu.

În aceeași zi au mai însămînțat cartofii de lună și Bătinaș Ion, Jureschi Ion, Cavaleschi Ion și încă alții. Rodenciu a fost la toți. Le-a arătat cum să marcheze terenul, la ce adîncime să planteze cartofii și cum să pună îngrășămintul în cuiburi. Seara ai fi crezut că Rodenciu e acasă, se odihnește. Dar nu. La sfat împreună cu întovărășii, el discută ce lucrări trebuie făcute a doua zi. Anul acesta vor fi în Pătrăuți zeci de fruntași ai recoltelor bogate, iar Rodenciu va fi mîndru de ei.

Mihail Moldovan

În întrecere la însămînțări pe circumscripții electorale

Maria Podaru, deputata circumscripției no. 27 din comuna Movila Miresei, raionul Brăila, s-a oprit în fața panoului cu rezultatele întrecerii patriotice la însămînțări. Și de data aceasta ea constată cu bucurie că indicatorul roșu pentru fruntaș se afla în dreptul circumscripției electorale No. 27.

„Iată că din nou sîntem în frunte“ — își spuse deputata cu mîndrie în sinea sa și plecă să mai stea de vorbă cu alți țărani muncitori.

Zilnic, Maria Podaru, vizitează cîteva gospodării și stă de vorbă cu țărani muncitori lămurindu-i să iasă din vreme la însămînțat. Ca ea au făcut și ceilalți deputați. Așa se face că astăzi comuna Movila Miresei este în fruntea campaniei de însămînțări. Pînă acum, țărani muncitori de aci, au terminat însămînțările din epoca I-a și au pregătit 443 hectare ce urmează a fi cultivate cu porumb și bumbac. De asemenea, au grăpat culturile de toamnă pe 1.400 hectare.

Se pregătesc pentru cultura dublă a cartofilor

Vasile Budulea, din comuna Șerăcița, raionul Făgăraș, și-a învățat consătenii să altoiască puietii sălbateci, să semene cucuruzul în cuiburi așezate în pătrat și cîte și mai cîte. Unii îi spun agronomul, alții veterinarul, iar femeile mai în vîrstă îl numesc cărturarul. Sătenii îl îndrăgesc și îi urmează întotdeauna pilda. De aceea, acum cînd în comună s-a format întovărășirea agricolă „Progresul“ și pentru că Budulea s-a înscris printre primii, s-au grăbit să intre în întovărășire încă 40 țărani muncitori. Acum, întovărășii, urmînd sfaturile lui Budulea au pregătit terenul pentru cultura dublă a cartofilor.

Ioan P. Bragheș
corespondent

Ogoarele lor au înverzit

În zilele bune de însămînțat, agitatorii, fruntașii recoltelor bogate, învățătorii, deputații, ca și responsabilii comisiilor de femei din comuna Buda, raionul Zeletin, merg din casă în casă să îndemne pe țărani muncitori să iasă la muncă pe ogoare. Așa se face că budeștii nu numai că au terminat aproape în întregime însămînțările din epoca întii — pe o suprafață de peste 200 hectare — dar au început însămînțatul și al plantelor din epoca doua. Primii care au însămînțat plantele din epoca întii sînt membrii cercului agrotehnic din satul Salahoru ca: N. Darie, Gh. Luca, C. Ţaga, V. Luca, N. Pascu și alții. Iar acum ogoarele lor, semănate încă în mustul zăpezii, au și înverzit.

Constantin P.
corespondent

Șase asociații într-un sat

De mulți ani în satul Grădinile din raionul Caracal se cultivă bumbacul. În anul acesta, pentru a munci mai ușor pămîntul, aproape 300 cultivatori de bumbac din acest sat, s-au unit în șase asociații simple de cultivare a bumbacului, avînd o suprafață de peste 200 hectare teren.

Printre primii care s-au înscris în asociații sînt fruntașii Andrei Baidac, Petre Mărculescu, Dușu Dumitru, Băltărețu Ștefan și alții.

D. Florea
corespondent

LENIN la Smolnii

Povestire de A. KONONOV

Dintr-un sat îndepărtat din Siberia a pornit spre Petrograd un țăran bătrîn. Pe drum omul spunea la toată lumea că merge la Lenin, că are el de vorbit cu Lenin despre viața lui.

Bătrînul a călătorit multe zile și în cele din urmă a ajuns la Petrograd.

Aici a văzut pe străzi muncitori cu arma la umăr. A trecut un regiment de soldați cu muzica în frunte; înaintea regimentului flutura în vînt un uriaș steag roșu.

Bătrînul s-a apropiat de un gardist roșu și l-a întrebat:

— Cum vine asta?

Acesta i-a răspuns:

— Uite-așa: de ieri s-a înscăunat puterea sovietică.

A pornit bătrînul pe stradă și s-a apucat să întrebe oamenii unde îl poate găsi pe Lenin.

— La Smolnii, — i se răspundea.

A mers mult, străbătînd tot orașul și a ajuns la o casă mare de tot.

Lîngă casa asta ardeau focuri și stăteau mitraliere. În dreptul mitralierelor umblau încoace și încolo marinari și soldați.

Acesta era Smolnii.

Bătrînului i-a căzut la inimă un marinar tinerel. Acesta bocănea toată vremea pe caldarîm și își lovea mîinile una de alta ca să se încălzească; era frig, dinspre mare bătea un vînt puternic.

Moșneagul îi spuse:

— Aș vrea să-l văd pe Lenin.

Marinarul îl măsură din creștet pînă-n tălpi și-l întrebă:

— Da' ce treabă ai dumneata cu Lenin?

— Am venit să-i vorbesc despre viața mea.

— Du-te, moșule, la comandant, să-ți dea un permis, — spuse marinarul și-i arătă unde să meargă.

Pe scară se făcuse coadă la ușa comandantului. Treptele largi erau lunecoase, pline de noroi; se vede treaba că le-a călcat multă lume în ziua asta.

Comandantul scria permisele încet: mîna lui era deprinsă cu arma; omul ținea tocul cu toate degetele de la mîna, stîngaci, șovăielnic.

Bătrînul căpătă permisul și porni în căutarea lui Lenin.

La primul etaj se dădeau arme la muncitori și la marinari. Aceștia se apropiau cîte unul de un soldat înalt și vesel, luau arma și cartușele, semnau de primire și ieșeau în curte. Aici se aliniau pe detașamente și plecau. Undeva în depărtare bubuia tunurile: la porțile Petrogradului se dădeau lupte.

Moșneagul îl întrebă pe soldatul acela înalt unde e Lenin.

Soldatul zîmbi și răspunse:

— În camera șaizeci și șapte.

La ușa camerei șaizeci și șapte stăteau de sentinelă doi gardiști roșii: un muncitor bătrîn și mustăcios, într-un palton negru, și un flăcău într-o scurtă îmblănită.

Bătrînul le spuse:

— Aș vrea să-l văd pe Lenin.

Muncitorul cel mustăcios se uită la dînsul și răspunse:

— Mergi drept înainte pe coridor. Lenin are să vorbească în sala cea mare.

Abia atunci băgă de seamă moșneagul că toată lumea mergea pe coridor într-o singură direcție. Porni și el într-acolo și văzu la capătul coridorului o ușă albă deschisă larg. În ușă se îngrămădiseră mulțime de oameni.

Bătrînul își croi drum înainte.

Și deîndată ce răzbi în sală, se făcu aici o larmă cumplită. Bătrînul nu pricepu numaidecît ce s-a întîmplat. Se uită în dreapta și în stînga: în jur oamenii strigau, băteau din palme și își fluturau căciulile. Oamenii îngrămădiți în sala asta fru-

moasă erau în cea mai mare parte oameni de rînd, îmbrăcați în mantăi, scurte îmblănite, straie mari-nărești.

Și toți strigau:

— Lenin! Leni-i-in! Lenin!

Moșneagul se ridică în vîrfurile

V. I. Lenin proclamă puterea sovietică

Tablou de V. A. SEROV

picioarelor și-l văzu la celălalt capăt al sălii pe Lenin.

Vladimir Ilici stătea pe o mică ridicătură și aștepta să se mai domolească strigătele. Apoi ridică mîna, cerînd să se facă liniște.

Dar sala vîia neconținut:

— Lenin!... Trăiască Lenin!

Vladimir Ilici se încruntă. Apoi nu se mai putu stăpîni și zîmbi. Strigătele se întetiră și mai mult.

Lenin își desfăcu brațele și mai așteptă un pic. Și iar ridică mîna dreaptă. Apoi se hotărî, se vede treaba, să nu mai ia în seamă larma, se aplecă înainte și începu să vorbească. Și atunci se făcu deodată liniște în sală.

— Tovarăși! — spuse Lenin. — Revoluția muncitorilor și a țăranilor, despre a cărei necesitate au vorbit tot timpul bolșevicii, a fost înfăptuită.

Lenin a vorbit despre viața cea nouă, despre puterea sovietică și a spus că trebuie să se pună capăt războiului, că pămîntul va fi luat de la moșierii și dat la țărani.

Bătrînul îl asculta și înțelegea fiecare cuvînt al lui Vladimir Ilici.

În sală lumea sporea mereu. Era cald de răsufierea atîtor mij de oameni. Pe fețele oamenilor curgeau șiroaie de sudoare, dar nimeni nu lua în seamă asta...

Lenin își sfîrși cuvîntarea. Bătrînul își aduse aminte de satul lui: trebuie să spună și el acolo ce-a vorbit Lenin. Și iată-l că a pornit pe coridor ca să caute scara cea largă care dă în stradă.

Cineva îl strigă. Era marinarul acela tînăr care stătea adineauri lîngă Smolnii.

— Ei, moșule, ai vorbit cu Lenin despre viața dumitale? — îl întrebă el rîzînd.

— Nu, — răspunse bătrînul. — Lenin a vorbit cu mine despre viața mea.

Traducere de ION BUNESCU
(Din volumul „Povestiri despre Lenin”).

La 14 Aprilie a. c. s-au împlinit 25 de ani de la moartea lui Vladimir Maiakovski, cel mai mare și cel mai talentat poet al epocii sovietice.

Vladimir Maiakovski și-a închinat întreaga sa viață, întreaga sa luptă cauzei fericirii

poporului. El a cîntat, ca nimeni altul, victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Maiakovski a scris versuri nepieritoare despre întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, genialul Vladimir Ilici Lenin.

V. Maiakovski: VLADIMIR ILICI LENIN

(Fragment)

Cunoscu muncitorul.

Fără carle era.

Și-avea-n ptept,

printre zdrențe,

Cu buchiile

limba-i se căznea,

ne-nvățată.

Aha — se va spune —

vi se pare-o minune

Dar dacă pe Lenin

il auzea,

vă dă gata

o agrafă gingașă

pricepea

dintr-odată.

cum își prind

madmoazele

Țărani din Siberia-mi povestiră-ntr-o zi,
cum rai își făcuseră,

cucerindu-și

cătuțul.

...Nu

roșie agrafă-i ardea

prin cămașă.

Nici unul

pe Lenin

n-auzi,

nu-l citi.

ci inima lui,

credincioasă lui Ilici.

...Nu se explică asta

prin buchi țircovnicești.

și-au fost leniniști

tot unul și unul.

Nici dumnezeu nu-i spuse:

alesul meu tu ești!

Văzui murții golași,

munți pustii, fără an.

Cu pas de om,

cu propria minte,

Nori pe brînci,

printre stînci,

se țirau de milenii..

cu munca dirză

a mîinilor sale,

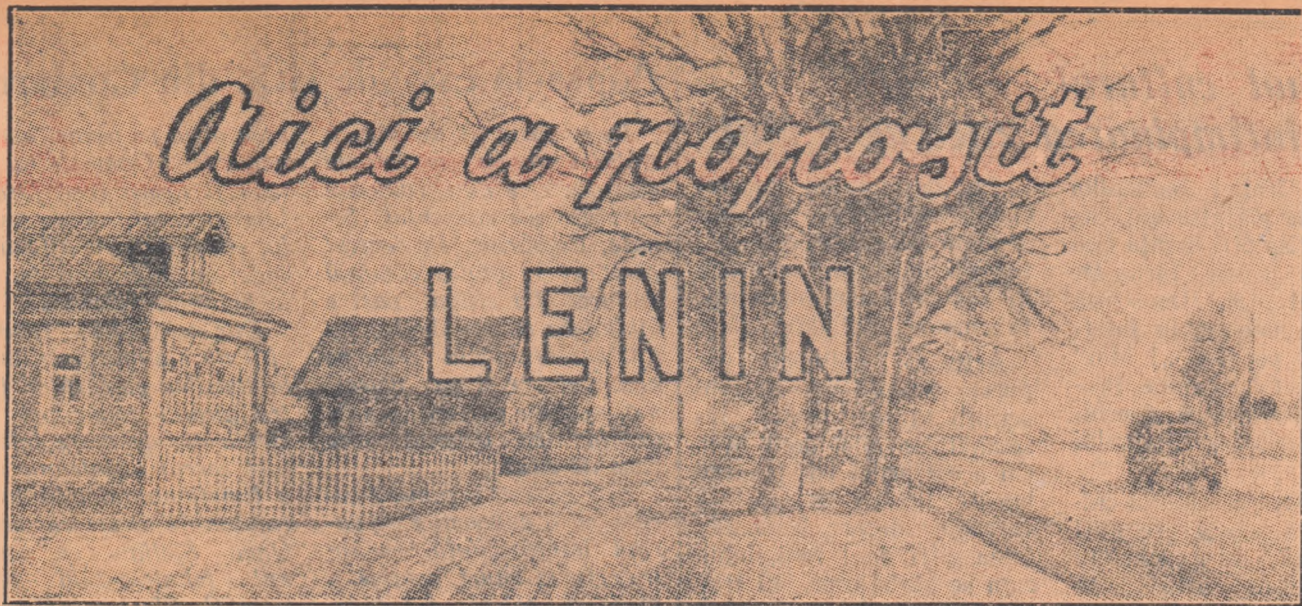
Pe-o sută de verste

— un singur muntean.

răzbi spre-nainte,

tăie noua cale..

(în romînește de Cicerone Theodorescu)

Locurile acestea sînt locuri pline de glorie: Dubosekovo, satul Petrișcevo, unde și-a săvîrșit fapta nepieritoare Zoia Kosmodemianskaia. Pămîntul acesta a fost înroșit de sîngele ostașilor sovietici în luptele pentru Moscova, pentru libertatea patriei.

Drumul duce printre dumbrăvi de mesteceni, păduri de brazi și întinse ogoare colhoznice. Pe drumul acesta a mers într-o zi țîrzie din toamna anului 1920, Vladimir Ilici Lenin, de la Moscova în satul Kașino, ca să fie de față la o mare sărbătoare în viața țăranilor — apariția luminii electrice.

La vreo 7 km. dincolo de Volokolamsk își face apariția satul acesta, cu grajdurile de cărămidă și turnurile de însilozare, semne ale vremurilor noi. Satul Kașino începe cu case construite pe ruine. Toată strada Novaia, care se mărginește cu șoseaua, a fost incendiată și făcută una cu pămîntul de fasciști, în timpul retragerii, dar ea s-a ridicat din nou acum.

Undeva aici, la marginea satului, s-a oprit în ziua aceea de neuitat, de 14 noiembrie, un automobil pe șosea și, deschizînd ușița mașinii, Lenin i-a chemat la dînsul pe copiii de țărani care se îngămădiseră gălăgioși și i-a întrebat:

— Unde aveți uzina electrică?

Iar copiii i-au răspuns:

— Ia-ne cu dumneata și-ți arătăm.

Debutăseamă că în dreptul mestecenilor acestora înalți de pe strada Staraia, i-au ieșit țăranii în întîmpinare lui Vladimir Ilici, care a venit cu mașina încărcată de copii.

Pe strada Staraia, care a întinerit mult, au rămas întregi în zilele războiului numai cîteva case, marțorj muți ai popasului lui Lenin la Kașino. Iar izba aceea frumoasă din lemn încrustat, unde l-au primit țăranii pe oaspetele mult dorit nu mai e. A ars. Casa aceasta poate fi văzută numai în fotografia care-l arată pe Vladimir Ilici și Nadejda Konstantinovna în mijlocul țăranilor și copiilor din Kașino.

Fotografia aceasta o păstrează cu grijă, de mulți ani, Serghei Stepanovici Kașkin, unul din veteranii colhozului, care e responsabil acum cu harnașamentul. În timpul invaziei hitleriste el a ascuns cum a putut fotografia aceasta de neprețuit și a purtat-o cu dînsul prin tranșee.

Toți cei care poposesc la Kașino se duc în casa lui Serghei Stepanovici ca să vadă fotografia aceasta rară. În fotografie sînt mulți oameni, rînduiți în cîteva șiruri, iar copiii s-au așezat de-a dreptul pe pămînt. Lenin și Nadejda Konstantinovna stau la mijloc. Vladimir Ilici zîmbește.

În zilele noastre, Kașino este

centrul unui mare colhoz lărgit, care a obținut în anul 1954 o recoltă nemaivăzută de în, și a devenit un colhoz milionar. Colhozul a lărgit semănăturile de in de la 86 la 280 hectare, arînd pămîntul înțelenit. Numai de pe urma acestei prețioase culturi venitul lui bănesc a crescut într-un an de zece ori, trecînd de 3 milioane ruble.

Cînd au înființat, în anul 1929, colhozul lor, țăranii din Kașino l-au denumit „Drumul lui Ilici”, în cinstea marelui eveniment pomenit mai sus. Numele acesta s-a păstrat și după ce s-au unit cinci colhozuri într-unul singur și țăranii muncitori din satele din împrejurimi, Suvorovo, Kozlovo, Maslennikovo și Alferovo țin foarte mult la numele acesta.

Pentru colhoznicii din Kașino apare ca o lucire sfîntă din trecutul legat de numele lui Lenin, lumina pe care o revarsă cu dărnicie azi uzina hidroelectrică din Iaropoleț, cea dintîi mlădiță care a crescut în satul lor. Cu anii, uzina a prins putere și acum luminează aproape 30 de sate din împrejurimi, printre care și colhozul „Drumul lui Ilici”.

Colhozul „Drumul lui Ilici” este o familie unită și puternică, alcătuită din două generații. Președinte al colhozului a fost ales, nu de mult, Nicolae Mihailovici Korobanov, în vîrstă de 27 ani. Pînă mai nu de mult el a fost un colhoznic de rînd,

apoi brigadier, iar în vremea din urmă a lucrat ca agronom. El are aproape aceeași vîrstă cu colhozul, a crescut odată cu dînsul și din voia oamenilor a fost ridicat la conducerea mării gospodărij a artelului.

Iată-o pe comunistă Evdokia Nikolaevna Barinova, una din cele dintîi activiste din sat. Ea a ajutat la făurirea colhozului, apoi a fost șefă de echipă, brigadieră și multă vreme a condus artelul din satul Suvorovo. Acum face parte din comitetul de conducere al colhozului lărgit, e deputată în Sovietul sătesc, asesoare populară, bucurîndu-se de respectul și încrederea tuturor.

Predînd la timp cotele de în cîvenite statului, colhozul și-a format fondurile necesare de semințe și a mai predat peste plan 82.000 kg. semințe în. În cadrul comerțului de întîmpinare, organizat de stat, colhozul a primit 200.000 kg. grîu, 15.000 kg. ulei vegetal, 15.000 kg. zahăr și 70.000 kg. turte oleagi-noase.

A crescut plata în natură și bani a zilei-muncă. Pentru o zi-muncă s-au dat cîte 3,5 kg. grîne, 60 grame ulei vegetal, 60 grame zahăr și cîte 8—12 ruble în numerar. Colhoznica Agrafiona Maku-drova a primit aproape 7.000 ruble, 1.500 kg. grîu, 60 kg. ulei și 60 kg. zahăr.

Cultivatorii de in din satul Ka-

șino au răspuns cu fapte la Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii.

Stau sarcini serioase în fața îngrijitorilor de animale. Condițiile pentru îndeplinirea acestor sarcini au și fost create. Fermele au nutreț îndestul. S-au construit două grajduri mecanizate.

Colhozul proiectează să construiască noi grajduri de vite. Comitetul de conducere al colhozului a hotărît să construiască un garaj pentru autocamioane, un local pentru comitetul de conducere al colhozului, o grădiniță de copii și o creșă, să dea colhoznicilor mijloace pentru a-și construi case noi și să instaleze în sat conducte de apă. Toate satele colhozului vor fi împodobite cu livezi de meri și vișini.

S-a hotărît să se construiască la Kașino o Casă de cultură, în care scop s-au alocat aproape un milion ruble.

Colhozul „Drumul lui Ilici” merge tot înainte, spre o și mai mare înflorire.

Așa cum trece de la vîrstnici la tineri, din gură în gură, amintirea popasului lui Lenin la Kașino, cînd a stat el de vorbă cu țăranii despre viața cea nouă, tot așa fiecare generație din Kașino urmează marea cauză a construirii comunismului, cauză luminată de lumina lui Lenin.

Cînd vezi colectivul acesta de oameni, nu poți să nu-ți aduci aminte de cuvîntarea rostită de Lenin la adunarea din Kașino și pe care oamenii de aici o transmit din gură în gură.

„Vom lucra pămîntul într-un chip nou, ne vom făuri într-un chip nou viața. Cel mai de seamă lucru este ca țăranii să meargă în același paș cu muncitorii, să fie uniți cu dînșii, iar această alianță dintre muncitori și țărani este o putere atît de mare, încît ea va birui totul și va construi totul așa cum trebuie”, — iată cum redau cuvîntarea lui Lenin bătrînii din Kașino.

Poruncile acestea ale lui Vladimir Ilici Lenin au devenit realitate.

Șchiță de E. ȘCIUKINA

(Fragment)

Un grup de artiști de la Teatrul Academic de Artă „Gorki” din Moscova, interpreți ai spectacolului „Salva Aurorei”, stînd de vorbă, în timpul unei pauze, cu colhoznicii din artelul „Poruncile lui Ilici”, regiunea Moscova.

Căminul cultural se pregătește pentru întâmpinarea zilei de 1 Mai

Zilele trecute, întrunindu-ne tot colectivul de conducere, am stabilit ce trebuie să facem în întâmpinarea zilei de 1 Mai. De atunci căminul cultural e în plină activitate. Seară de seară, tineri din ce în ce mai mulți se strâng la repetiții.

Echipele artistice ale căminului cultural au început pregătirile unor bucați apărute în „Cultura Poporului”. Astfel, echipa de teatru pregătește scena „Zestrea Ilenutei”. Artiștii noștri amatori sînt hotărîți a se prezenta pe scena din comună cu o piesă bine jucată. Pînă acum s-au afirmat tineri plini de darul de a interpreta un rol, ca Gavrilă N. Constantin de la S.M.T., Scarlat Filofteia, Gavrilă Milică și alții. Ți-e mai mare dragul să-i privești și să-i asculți.

Nici echipa de cor nu se lasă mai prejos. Ea și-a îmbogățit programul cu cîntece și poezii noi, legate

de ziua frăției oamenilor muncii de pretutindeni. Solistii, recitatorii învață cîntece și poezii închinată zilei de 1 Mai. Deosebită stăruință depune în interpretarea poeziei „1 Mai” tînăra P. Gheorghiuța. Pregătiri intense face și echipa de dansuri a căminului cultural.

Colectivul căminului cultural face aceste pregătiri în dorința de a prezenta un program artistic în cinstea zilei de 1 Mai cum rar au văzut radomireștenii.

Munca noastră culturală în cinstea zilei de 1 Mai nu se reduce numai la atît. De acum au început să se scrie lozinci, articole la gazeta de perete, prin care se îndeamnă țărani muncitori să lucreze cu rîvnă și la timp ogorul. Astfel, la gazeta de perete a apărut articolul care vorbește despre însemnătatea zilei de 1 Mai. Atît prin gazeta de perete cît și prin întrea-ga muncă culturală pe ca-

re o desfășurăm în tot cursul săptămîinii, noi ne ocupăm de susținerea întrecerii patriotice pornită în sat între circumscripții în cinstea zilei de 1 Mai.

Activiștii culturali vor purta discuții pe circumscripții în sat, despre însemnătatea zilei de 1 Mai. Cu acest prilej vor fi citite bucăți literare în care se vorbește despre însemnătatea zilei de 1 Mai, felul cum se sărbătorea în trecut ziua frăției oamenilor muncii din lumea întreagă. Totodată, ne-am gîndit să se vorbească despre condițiile grele în care sărbătoreau oamenii muncii sub regimul burghezo-moșiresc ziua de 1 Mai.

Noi dorim ca ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc să capete un aspect sărbătorec deosebit în satul nostru.

Mițu Eufimie

directorul căminului cultural din comuna Radomirești, raionul Drăgănești.

După o zi de muncă plină de roade, colțul roșu al gospodăriei colective, devine neîncăpător. Aici se adună mulți colectiviști. Unii joacă șah, alții cer o carte. Totul e plăcut.

În fotografie, colectiviști din comuna Ileni, raionul Sf. Gheorghe la colțul roșu al gospodăriei.

Sfat gospodăresc

Cum putem prepara săpun cu leșie de cenușă

Punem într-un cazan, pînă la jumătatea lui, cenușă cernută, peste care adăugăm apă. Lăsăm apoi să fiarbă vreo două ore, pînă observăm că apa se înroșește. Ca să constatăm dacă leșia este suficient de tare, o picurăm pe o bucațică de carne pe care trebuie s-o roadă. Dacă nu o roade, mai adăugăm cenușă și lăsăm să mai fiarbă. Cantitățile pe care le folosim la prepararea săpunului sînt următoarele: la 1 kg. de grăsime topită și strecurată, 3 litri și jumătate leșie de cenușă limpezită, 200 grame sare de bucătărie și frunze de pelin pentru a-i da un miros plăcut. Leșia nu o punem de la început toată. Oprim o parte din ea, pe care o adăugăm în timpul fierberii,

amestecînd mereu. Dacă punem de la început prea multă leșie, săpunul se face ca grișul și nu se mai încheagă.

Cînd amestecul e gata să dea în foc, potolim fierberea adăugînd din leșia rece oprită. După vreo două ore, cînd amestecul este încă în plină fierbere, turnăm treptat sarea topită în puțină apă caldă. Cînd

săpunul s-a separat și plutește la suprafața apei, îi facem proba și apoi îl luăm de pe foc. A doua zi, îl tăiem cu o sîrmă în bucăți și-l punem la uscat.

Proba. Turnăm o picătură din fiertura de săpun pe un ciob de geam. Dacă picătura se acoperă cu o pojghită, înseamnă că mai trebuie să adăugăm grăsime. Dacă în jurul picăturii se formează un inel de grăsime, înseamnă că trebuie să mai punem leșie, iar dacă săpunul spumează prea mult și e prea ușor, îi adăugăm sare. Săpunul e bine potrivit, numai cînd picătura rămîne limpede pînă se întărește.

Prin această metodă simplă și convenabilă se poate obține un săpun bun.

Popas la casa de citit din Comarnic

De-o parte și de alta a rîului Prahova se întinde una din cele mai frumoase comune ale raionului Sinaia, Comarnic. În centrul comunei se înalță căminul cultural. La cîțiva pași e biblioteca satească. Dar nu toți comărniștenii stau pe aici. Cei ce-și au vetrele mai departe de centru, s-au deprins cu drumul spre casa de citit.

Aici găsești o cameră curată, cu o pavoazare de curînd înprospătată. Înăuntru, cîteva bănci, scaune, o masă și raftul de cărți. Cărțile nu sînt ele multe, dar o bucată de vreme și altele cite erau rămăseseră cu coperțile noi, neatînsse. Responsabilul casei de citit, învățătorul Ion Pivniceru, nu prea știa bine cum să-și ducă munca pentru ca această casă de citit să fie cu adevărat un ajutor pentru țărani muncitori din Comarnic, oameni harnici de altfel și iubitori de învățăminte noi. După ce însă Ion Pivniceru a luat parte la seminariile ce au avut loc la secția culturală a sfatului popular raional, viața casei de citit a început să se învioroze. S-a organizat citirea în colectiv a unor broșuri și articole din ziare, cuprinzînd problemele legate de munca comărniștenilor. Citirea acestora a fost urmată de discuții vii. S-a întîmplat ca doi crescători de vite din Comarnic să ceară într-o zi cărți, broșuri, privind felul cum trebuie îngrijite vitele în timpul gestației. Casa de citit nu

prea avea pe atunci asemenea cărți. Oamenii nu puteau fi lăsați însă fără ajutorul cerut. Responsabilul casei de citit a făcut atunci un împrumut de cărți la biblioteca satească.

Dar activitatea casei de citit nu s-a mărginit numai la distribuirea cărților. Pentru țărani muncitori din Comarnic de mare folos a fost cercul agrotehnic care a funcționat aici în iarnă, condus de directorul școlii, Onea Stelian, cu sprijinul tehnicianului agronom C. Florian. Oamenii ascultau cu luare aminte, notau lucrurile cele mai însemnate, uneori mai cereau și alte lămuriri. Între țărani muncitori dornici a afla cît mai multe în legătură cu lecțiile ce s-au ținut, au fost I. Georgescu, St. Cojocar, I. Popa, A. Năpăruș. Atunci cînd lectorul a vorbit, bunăoară, despre îngrijirea pomilor, ei au pus întrebări cu privire la mijloacele noi de apărare a pomilor împotriva bolilor, dăunătorilor, care le-au pricinuit în unii ani pagube mari. De cum s-a ivit primăvara prin Comarnic, cursanții, îndemnînd și pe alți țărani muncitori, au pornit a aplica cele învățate. Prietenii casei de citit se străduiesc acum să-și rînduiască lotul experimental unde cea mai mare parte din învățămintele celor 16 lecții, vor prinde viață.

După o corespondență trimisă de

Elena Izmană

TINERII Participați la „Concursurile Sportive ale Tineretului”

În regimul nostru democrat-popular, mișcarea sportivă a luat un avînt necunoscut înainte vreme. Marile competiții sportive organizate pînă acum, printre care și Spartachiada satelor, în care sute de mii de oameni și-au călit corpul prin sport, au dovedit din plin dragostea și grija pe care o are partidul față de tineret.

Anul acesta, în întâmpinarea celui de al cincilea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, va începe desfășurarea unei întreceri sportive numită „Concursurile Sportive ale Tineretului”. Această competiție sportivă este organizată de C.C. al U.T.M., în colaborare cu C.C.S. și C.C.F.S. și cu sprijinul Ministerelor: Învățămîntului, Agriculturii și Silviculturii, Sănătății și Culturii. Concursurile vor cuprinde mai multe ramuri sportive. Programul acestei competiții populare cuprinde întreceri de atletism, tir, ciclism, înot, șah, volei, popice,

foțbal, oină, trîntă și handbal. La ele nu pot participa sportivi calificați.

„Concursurile Sportive ale Tineretului” se vor desfășura în două etape. În prima etapă — ce va avea loc între 25 aprilie și 15 iulie — se vor întrece, între ei, tinerii din fiecare

comună, iar învingătorii vor lua parte la întrecerile intercomunale ce vor avea loc în etapa a doua (15-31 iulie).

Prin aceste întreceri sportive, tineretul din țara noastră își va arăta odată în plus hotărîrea lui de a lupta pentru pace și prietenie. Această competiție largă de masă va dezvolta interesul tinerilor pentru practicarea sportului. Totodată se vor întări colectivele sportive — baza dezvoltării mișcării de cultură fizică din țara noastră — prin descoperirea de noi sportivi talentați.

Tineri din satele patriei noastre! Participați în număr cît mai mare la „Concursurile Sportive ale Tineretului”.

Conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africei

La 18 aprilie și-a început lucrările, în orașul indonezian Bandung, conferința țărilor din Asia și Africa.

Această conferință convocată la propunerea Indiei, Indoneziei, Birmaniei și Ceylonului, întrunește laolaltă reprezentanți din 29 țări din Asia și Africa. Conferința se bucură de sprijinul celor mai largi părți ale populației Asiei și Africei care reprezintă mai bine de două treimi din întreaga populație a globului.

Conferința de la Bandung este o manifestare a politicii de conviețuire pașnică în

Asia și Africa. Aci se vor discuta probleme din cele mai însemnate pentru popoarele din această parte de lume. Conferința își propune să discute problema stabilirii unei colaborări prietenești între țările Asiei și Africei, apărarea intereselor lor comune. De asemenea, conferința se va ocupa de problemele colonialismului, rasismului, respectarea suveranității și independenței naționale, precum și de cele cinci principii ale conviețuirii pașnice și colaborare așa cum au fost ele arătate în declarația comună a primilor miniștri ai Indiei și R. P. Chineze.

Conferința țărilor Asiei și Africei are o însemnătate istorică. Ea oglindește marile schimbări petrecute în ultima vreme, îndeosebi în țările Asiei. Pentru prima oară în istoria lor, țările Asiei și Africei discută probleme de o deosebită importanță pentru întărirea păcii și colaborării între popoare.

Popoarele Asiei și Africei s-au trezit la o nouă viață. Ele reprezintă o forță care nu mai poate fi nesocotită. Popoarele Asiei și Africei vor să-și hotărască singure propria lor soartă, fără vre-un amestec din partea puterilor imperialiste străine.

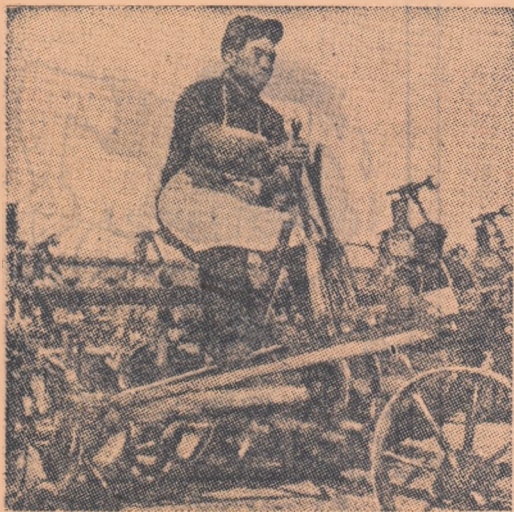
Cîteva țări care iau parte la conferință

R. P. Chineză este așezată în partea de sud-est a Asiei. Ea are 9.597.000 km² și o populație de 600 milioane de locuitori. Înainte vreme China a fost înrobă marilor țări imperialiste: S.U.A., Japonia, Anglia, Franța. În agricultură robeau sute de milioane de țărani iobagi pe marile proprietăți moșierești.

Victoria revoluției chineze și proclamarea în 1949 a R. P. Chineze a însemnat pentru poporul chinez începutul unei noi epoci istorice.

Alături de Uniunea Sovietică, R. P. Chineză joacă un rol deosebit ca mare putere în lume și dă o contribuție hotărâtoare în lupta pentru pace, împotriva ațîțătorilor la război.

Pentru a-i ajuta pe țăranii muncitori să mărească producția agricolă la hectar, muncitorii chinezi fabrică noi unelte și mașini agricole.

Li Tun-lin, muncitor la fabrica de mașini agricole din Senian, face ultima verificare la un discutor nou fabricat.

În orașele și satele din Vietnamul de nord se aud cîntecele vesele ale pionierilor și școlărilor. Belșugul se înfiripă și în casele acoperite cu bambus din satul Ksom Ngo To. Pentru prima dată în viața lor, locuitorii acestui sat stăpînesc fișii proprii de pămînt. Populația provinciei Tai Bin din delta Fluviului Roșu, a început refacerea irigațiilor. Cele 7 canale vor alimenta cu apă peste 47.000 hectare orez. Pămîntul pustiit și sterp, întins pe 24.000 hectare, a fost dat agriculturii. Știind că lucrează pentru ei, oamenii muncii își înzecesc eforturile. Satele și orașele din Vietnamul democrat se trezesc la o viață nouă.

Între sud-estul Asiei și nordul Australiei se întinde un șir nesfîrșit de insule. Peste 3.000 din ele formează statul indonezian.

Indonezia este una dintre cele mai bogate țări din lume în: petrol, plumb, cauciuc, ceai, chinină și cocaină. Capitala țării este la Djakarta, oraș aflat pe insula Iava. Alte orașe ca Bandung, Surabaya, Palembang, Bogor, Makassar, s-au dezvoltat foarte mult în ultima vreme. Guvernul lui Ali Sastroamidjojo duce o politică îndreptată spre menținerea și întărirea păcii.

După China, India este cea mai mare țară de pe suprafața globului. Populația ei numără aproape 400 milioane locuitori. Cu cîteva sute de ani în urmă, colonialiștii englezi au făcut din această țară o colonie a lor. De cîteva ani India s-a descătușat de jugul colonialist, devenind republică. Guvernul indian condus de Nehru duce o politică activă de pace. Capitala Indiei este la Delhi. Orașele cele mai mari sînt Bombai și Calcuta. Ele numără fiecare peste 1 milion locuitori.

Birmania s-a numărat și ea, pînă nu de mult, printre țările subjugate colonialiștilor englezi. Scăpată de jugul colonial, Birmania încă mai este la cheremul capitaliștilor anglo-americani, care stăpînesc majoritatea mijloacelor de producție.

Birmania se mărginește la nord-est cu R.P. Chineză, la răsărit cu Tailanda, la apus cu India și Pakistan, iar la sud cu golful Bengal și marea Andamană. Capitala țării se află la Rangoon, oraș cunoscut în lumea întreagă prin întinsele suprafețe de orez de cea mai bună calitate, și de iută ce se cultivă în apropiere de el.

Și Egiptul a fost o țară ocupată, pînă nu de mult, de către imperialiștii englezi, care mai stăpînesc și acum majoritatea mijloacelor de producție. Orașele Egiptului ca: Suez, Port-Said, Alexandria sau capitala țării Cairo, sînt cunoscute ca localități ale luxului și mizeriei. Căci alături de palatele beilor (bogătași), se găsesc cocioabele mizerie ale muncitorilor. În ultima vreme, guvernul egiptean și-a manifestat fățiș opoziția față de unele pacte războinice făcute de imperialiștii anglo-americani.

De la o săptămîna la alta

PEKIN. În ziua de 11 aprilie, un avion aparținînd unei societăți indiene, s-a prăbușit în Marea Chinei, în apropiere de insula Borneo. În acest avion se aflau unii membri ai delegației R. P. Chineze, ai Republicii Democratice Vietnam, precum și corespondenți de presă chinezi și străini. Delegații plecau spre Bandung, pentru a participa la conferința țărilor din Asia și Africa.

Faptele dovedesc că această catastrofă se datorește unui act criminal săvîrșit de agenți ai lui Cian Kai-și puși în slujba imperialiștilor americani. Noua mîrșăvie demască în fața întregii omeniri ura nemărginită a imperialiștilor împotriva țărilor lagărului păcii.

MOSCOVA. În ziua de 16 aprilie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a dat o declarație cu privire la securitatea în Orientul apropiat și mijlociu. În această declarație se arată că situația din această parte a globului s-a agravat foarte mult, datorită intervențiilor imperialiștilor anglo-americani, care vor să atragă țările din această parte de lume în alianțe militare care să servească telurilor lor războinice.

În încheierea declarației se spune că guvernul sovietic, apărînd cauza păcii, sprijină orice inițiativă a țărilor din Orientul apropiat și mijlociu în lupta lor pentru independența națională, colaborare și ajutorare reciprocă menită să ducă la întărirea păcii.

VIENA. În ziua de 15 aprilie s-a întors la Viena, venind de la Moscova, delegația guvernamentală austriacă condusă de cancelarul federal Raab. La întoarcere în țară, Raab și vicecancelarul Schaerf au rostit cuvîntări în care au arătat că au sosit de la Moscova cu vești bune. Astfel, s-a creat posibilitatea încheierii tratatului de stat, prin care Austria va deveni o țară liberă și independentă.

MOSCOVA. Nu de mult timp, două ziare americane „Tribune” și „Des Moines Register”, au propus un schimb de delegații agricole între S.U.A. și U.R.S.S. Guvernul sovietic fiind întru totul de acord cu această propunere a întregii păreri. Zilele trecute, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, a primit din partea primarului orașului Gunthrie Central (statul Iowa) o scrisoare prin care invită o delegație agricolă sovietică să viziteze regiunile de prin partea locului.

Într-o cuvîntare rostită de curînd, ministrul de externe al Franței, Pinay, a adus laude acordurilor de la Paris, care duc, după cum se știe, la renașterea militarismului german și amenință securitatea Franței.

(Ziarele).

Mîinile sus

Stăpînii după cum i-au ordonat,
A ridicat o mîină și-a votat.
Dar vezi că la comanda asta nouă
O să ridice mîinile-amîndouă.

SERGHEI MIHALKOV
Desen de M. ABRAMOV
(din „Izvestia”)

Fruatul „ALBINEI”

STRIGĂTURĂ

Țăranul muncitor Gheorghe Popa din comuna Buda, raionul Zeletin, obișnuiește să iasă pe la prinz la muncile agricole.

Ieși, bade, la câmp afară
Când dau zorii în ocol
Că de nu, apoi la vară
Te întorci cu carul gol.

Constantin Predescu
corespondent

GHICITOARE

Cind toți sînt la semănat
Cine a rămas în sat
Nemișcat ca și butucul
Așteptînd să cînte cucul?

(Înapoi!)

CRONICA RIMATA

Scamatorul din Bălănești

Cei din satul Bălănești
Zilnic au distracție:
Face, măi, de te crucești,
Unul, dintr-o fracție,
Scrisă pe-un bileț cu prețul,
Un întreg... în punga lui!
Scamatorul e istețul
Andrieaș — că altul nu-i!
Vin la el în prăvălie
Oamenii, să cumpere
Țuică, gaz, sau... broderie,
Treburi să-și astîmpere.
Andrieaș, gestionarul,
„Invirtește” la iușeală,
Țuica-i sub 3 lei paharul,
Dar e 3 la socoteală!
Și tot strigă vinzătorul
Să-l audă-nreg poporul:
„Lume, lume, ia priviți
Ca să știți pe ce plătiți!
1 și 80 e gazul?
Nu-i adevărat ce-i scris!
Eu, la plată schimb macazul
Și îl trec cu 2. S-a zis!
Sînt artist, mă rog, de teatru,
Deci un cot de broderie
Nu-i 1 leu și 34!
Eu îl fac chiar 2 să fie!”

Scriu să știe și cei mari
Ai raionului Răcari
Cine-i Andrieaș Păun,
Scamator din Bălănești.
Bun de mină, foarte bun!
Cînd îl vezi... să te păzești!

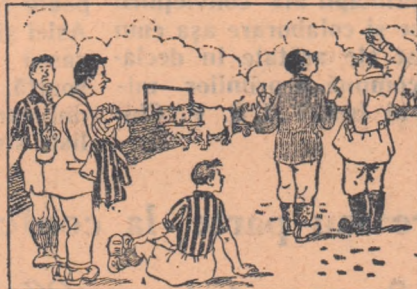
Stelian Filip

Judecînd după situațiile trimise raionului Strehaia de tovarășul Pătruț Dumitru, reiese că în comuna Corcova însămînțările din epoca întia s-au făcut în procent de 50 la sută, cînd în realitate sînt gata demult.

Metoda personală a tovarășului Petruț Dumitru pentru completarea situației însămînțărilor.

Din dorința de a se vedea frunțași în arături de primăvară, tovarășii Pirtea Matei, președintele sfatului popular din comuna Brădiceni, raionul Tg. Jiu și Victor Davițoiu, directorul școlii elementare, au arat și terenul de fotbal al tineretului.

Președintele către director:
— Acum precis o să ne vedem în gazetă!

Această fabulă veche o recomandăm acelor țărani care nu folosesc timpul prielnic pentru însămînțări și își pierd vremea, asemeni greierului.

Greierele și furnica

Fabulă de LA FONTAINE

Și-a pierdut vara cîntînd,
Greierele, și, flămînd,
A văzut, așa, de-odată,
Pornind viscolul să bată.

Nu se pomenea fărîmă
De gînganie sau rîmă;
Și nemaigăsind nimica,
Dete fuga-mpleticit
La vecina lui, furnica.

Mușuroiul sta clădit,
Plin cu tot ce-ai fi rîvnit.
Magazia cu făină
Era sub o rădăcină;
Și, la rînd, în multe caturi,
Erau saci cu mei pe paturi.
Adunași într-o firidă,
Sîmburi roșii de stafidă.
În dulap și-într-un sertar,
Mălai galben și zahar.
Ouăle cu coaja mică
Erau ouă de furnică,
Căci cumetrele își fac
Prăjituri și cozonac.
Într-un beci închis cu scoabe,
Boloaboace: struguri boabe.
Vasăzică, un beșug
Rînduit cu meșteșug.

— Mă rog, maică, dumitale,
Sînt în picioarele goale.
Am rupt opinci și obiele,
De calc de-a dreptul pe piele.
Straie, ce mai am pe mine,
De gol ce-s, mi-e și rușine.

Am rămas de capul meu,
M-a uitat și dumnezeu...
Luat de vînt, tîrît de apă,
Plăpînd ca foaia de ceapă,
Încă de la arătură
N-am mai pus nimic în gură.
Să mă ierți, de nemîncare,
S-a prins burta de spinare.
Uite ce ți-aș fi cerut,
Niscai boabe de-mprumut...
Pînă pe la mărțisor...
Vreau să rabd, dar să nu mor.
Și mă jur, i-a spus, că-ți voi
Da cu dobîndă-napoi.
Poți să-ntrebi dacă nu sînt
Om cinstit și de cuvînt.

Ce păcat că gospodina
E zgîrcită, bat-o vina!
În loc să ia din cămări
Și să dea, pune-ntrebări.
Că așa o fi bogatul,
Darnic mai virtos cu sfatul,
— Cum de ceri cu împrumut?
Aastă vară ce-ai făcut?
Zise potrivindu-și baba
Negrii ochelari cu laba.
— Ce să fac? De mi-e iertat,
Aastă vară am cîntat.
Am cîntat cri-cri, gri-gri,
Nopti cu nopti și zi de zi.
— Ai cîntat? Imi pare bine!...
Acum joacă dacă-ți vine!
Și calica de mătușe
Trînti ivărul la ușe.

Cum vedeți venirea primăverii?

Am pus această întrebare la cîțiva din cei pe care-i înțepă „Acul Albinei”. Și iată ce ne-au răspuns:

CODAȘUL:

Bine că a venit primăvara! Înșfîrșit, se face căld și-mi pot termina pregătirile pentru iarna trecută!

CUSURGIUL:

Nici o pricopseală! Să fi venit astă iarnă, pe gerul năpraznic! Acum, ce folos că a venit primăvara, dacă și așa tot e cald afară?

VORBĂ-LUNGA:

Nu înțeleg cum vine asta: de dimineață pînă seara, nu fac altceva, decît să vorbesc cu oamenii despre importanța lucrărilor de primăvară, a însămînțărilor, și tocmai pe mine s-au găsit să mă pună la gazeta de perete că n-am însămînțat nimic!

CHIABURUL ZVONIST:

Am visat că anul ăsta primăvara nici n-are să vină. Eu cred în vise. Să vedeți dacă n-o ține gerul pînă în iulie! Și am mai visat că..., dar asta oi povesti-o altădată; acum mă duc să mă plimb, că tot e vreme frumoasă afară!

Nicolae Milea, gestionarul M.A.T.-ului din comuna Vulcana-Băi, raionul Pucioasa, pune apă în băuturi.

— Mă mai întrebă unul ieri: „Cum se face Nae că la tine, la M.A.T., nimeni nu se mai îmbată??”...

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (43)

Desen: C. Florian
Text: Gh. Bălan

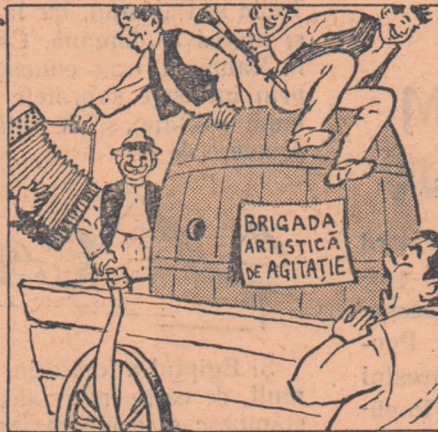
Moș Ardei:

— Dă brigada vre-o serbare?
Directorul căminului cultural:
— Ce nu vezi, e un bal mare!
Ia butoiul într-un car
Și-adu ce e „necesar”!

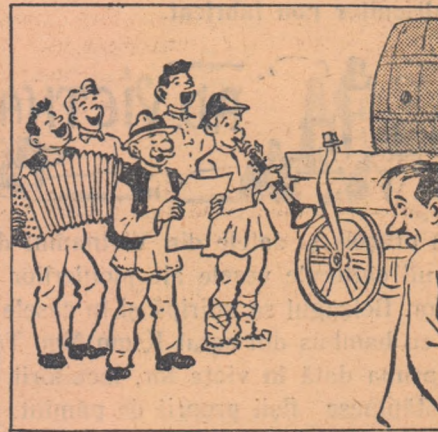
Directorul căminului cultural:

Iată-l, bre, pe moș că vine.
A-nțeles sarcina bine!
Vine cu butoiul plin
Gîtul să mi-l ung pușin!

Moș Ardei:

— Zău, directore îți spun
Asta-i vinul cel mai bun,
E pelin de calitate
Să-l tot bei pe săturate.

Brigada artistică de agitație:

Nu găsești în șapte sate
Ca la el „activitate”
Așt director de la noi
Se „cultivă” din butoi!